Systemy operacyjne

Lista zadań nr 2

Na zajęcia 20, 21, 24, i 26 października 2022

Należy przygotować się do zajęć czytając następujące rozdziały książek:

- Tanenbaum (wydanie czwarte): 10.3, 11.4
- Stallings (wydanie dziewiąte): 4.6
- APUE (wydanie trzecie): 8, 10

UWAGA! Każdy student na potrzeby prezentacji zadania ma uruchomić program emulatora terminala w trybie pełnoekranowym. Należy wybrać dużą czcionkę, kontrastowe kolory i jasne tło. Bądź uprzejmy wobec osób, które są oddalone od ekranu!

Zadanie 1. Na podstawie rysunku 4.15 z §4.6 przedstaw **stany procesu** w systemie Linux. Podaj akcje albo zdarzenia wyzwalające zmianę stanu. Które przejścia mogą być rezultatem działań podejmowanych przez: jądro systemu operacyjnego, kod sterowników, proces użytkownika? Wyjaśnij różnice między **snem przerywalnym** i **nieprzerywalnym**. Czy proces może **zablokować** lub **zignorować** sygnał «SIGKILL» lub «SIGSEGV»?

Zadanie 2. Wyjaśnij różnice w tworzeniu procesów w systemie Linux (§10.3.3) i WinNT (§11.4.3). Naszkicuj przebieg najważniejszych akcji podejmowanych przez jądro w trakcie obsługi funkcji fork(2) i execve(2). Załóżmy, że system posiada wywołanie spawn, o takich samych argumentach jak execve. Zastępuje ono parę wywołań fork i execve, a realizuje takie samo zadanie. Dlaczego w takim przypadku mielibyśmy problemy z dodaniem do powłoki obsługi **przekierowania** standardowego wejścia/wyjścia odpowiednio z/do pliku albo łączenia dowolnych procesów **potokami**?

Zadanie 3. Na podstawie dokumentacji fork(2) (§8.3) i execve(2) (§8.10) wymień najważniejsze zasoby procesu, które są (a) dziedziczone przez proces potomny (b) przekazywane do nowego programu załadowanego do przestrzeni adresowej. Czemu przed wywołaniem fork należy opróżnić bufory biblioteki stdio(3)? Co jądro robi w trakcie wywołania execve z konfiguracją zainstalowanych procedur obsługi sygnałów?

Zadanie 4. Uruchom program «xeyes» po czym użyj na nim polecenia «kill», «pkill» i «xkill». Który sygnał jest wysyłany domyślnie? Przy pomocy kombinacji klawiszy «CTRL+Z» wyślij «xeyes» sygnał «SIGTSTP», a następnie wznów jego wykonanie. Przeprowadź inspekcję pliku «/proc/pid/status» i wyświetl maskę **sygnałów oczekujących** na dostarczenie. Pokaż jak będzie się zmieniać, gdy będziemy wysyłać wstrzymanemu procesowi kolejno: «SIGUSR1», «SIGUSR2», «SIGHUP» i «SIGINT». Co opisują pozostałe pola pliku «status» dotyczące sygnałów? Który sygnał zostanie dostarczony jako pierwszy po wybudzeniu procesu?

Zadanie 5. Na podstawie kodu źródłowy sinit.c¹ opowiedz jakie zadania pełni minimalny program rozruchowy sinit. Jakie akcje wykonuje pod wpływem wysyłania do niego sygnałów wymienionych w tablicy «sigmap»? Do czego służą procedury sigprocmask(2) i sigwait(3)? W jaki sposób grzebie swoje dzieci?

¹https://git.suckless.org/sinit/files.html

Ściągnij ze strony przedmiotu archiwum «so21_lista_2.tar.gz», następnie rozpakuj i zapoznaj się z dostarczonymi plikami. **UWAGA!** Można modyfikować tylko te fragmenty programów, które zostały oznaczone w komentarzu napisem «TODO».

Zadanie 6. Uzupełnij program «reaper.c» prezentujący powstawanie **sierot**. Proces główny przyjmuje rolę **żniwiarza** (ang. *reaper*) przy użyciu prct1(2). Przy pomocy procedury «spawn» utwórz kolejno procesy syna i wnuka. Następnie osieroć wnuka kończąc działanie syna. Uruchom podproces wywołujący polecenie «ps», aby wskazać kto przygarnął sierotę – przykład poniżej (zwróć uwagę na numery grup procesów):

Po udanym eksperymencie należy zabić wnuka sygnałem «SIGINT», a następnie po nim posprzątać drukując jego **kod wyjścia**. Wysłanie «SIGINT» do procesu głównego jest zabronione! Zauważ, że proces główny nie zna numeru pid wnuka. W rozwiązaniu należy wykorzystać setpgid(2), pause(2), waitpid(2) i kill(2).

UWAGA! Użycie funkcji sleep(3) lub podobnych do właściwego uszeregowania procesów jest zabronione!

Zadanie 7. Uzupełnij program «cycle.c», w którym procesy grają w piłkę przy pomocy sygnału «SIGUSR1». Proces główny tworzy n dzieci. Każde z nich czeka na piłkę, a po jej odebraniu podaje ją do swojego starszego brata. Zauważ, że najstarszy brat nie zna swojego najmłodszego rodzeństwa, ale zna je ojciec – więc należy go wciągnąć do gry! Niech tata rozpocznie grę rzucając piłkę do najmłodszego dziecka. Kiedy znudzi Ci się obserwowanie procesów grających w piłkę możesz nacisnąć «CTRL+C» co wyśle «SIGINT» do całej rodziny. Możesz wprowadź do zabawy dodatkową piłkę wysyłając sygnał «SIGUSR1» poleceniem «kill». Czy piłki ostatecznie skleją się w jedną? W rozwiązaniu należy wykorzystać sigprocmask(2), sigsuspend(2) i kill(2).

UWAGA! Użycie funkcji sleep(3) lub podobnych do właściwego uszeregowania procesów jest zabronione!

Zadanie 8. Uzupełnij program «demand» o **procedurę obsługi sygnału** «SIGSEGV». Program ma za zadanie demonstrować przechwytywanie **błędów stron**, których nie było w stanie obsłużyć jądro SO.

Obsługujemy zakres adresów od «ADDR_START» do «ADDR_END». Pod losowo wybrane wirtualne strony z podanego przedziału zostanie podpięta **pamięć wirtualna** w trybie <u>tylko do odczytu</u>. Następnie program wygeneruje do zadanego przedziału adresów zapisy, które zakończą się naruszeniem ochrony pamięci.

Po wyłapaniu sygnału «SIGSEGV», korzystając z procedur «mmap_page» i «mprotect_page» odpowiednio zmapuj brakującą stronę (błąd «SEGV_MAPERR») i odblokuj zapis do strony (błąd «SEGV_ACCERR»). Dostęp do adresów spoza ustalonego zakresu powinien skutkować zakończeniem programu. Należy wtedy ustalić właściwy kod wyjścia tak, jakby proces został zabity sygnałem!

```
1 ...
2 Fault at rip=0x55cb50d54389 accessing 0x10003fc0! Make page at 0x10003000 writable.
3 Fault at rip=0x55cb50d54389 accessing 0x10007bb0! Map missing page at 0x10007000.
4 ...
5 Fault at rip=0x55cb50d5439c accessing 0x10010000! Address not mapped - terminating!
```

W procedurze obsługi sygnału można używać tylko procedur **wielobieżnych** (ang. *reentrant*) – sprawdź w podręczniku ich listę. Możesz wykorzystać procedurę «safe_printf», będącą okrojoną wersją «printf». Czemu można ją bezpiecznie wywołać w wnętrza «sigsegv_handler»?

Adres powodujący błąd strony i rodzaj błędu znajdziesz w argumencie «sigsegv_handler» o typie «siginfo_t», który opisano w podręczniku sigaction(2). Wskaźnik instrukcji, która spowodowała błąd strony, można przeczytać ze struktury przechowującej kontekst procesora «uc->uc_mcontext». Odpowiednie definicje znajdują się w pliku nagłówkowym «/usr/include/x86_64-linux-gnu/sys/ucontext.h».